

Ciutats mítiques: Stratford-upon-Avon (1)

A dos mil metres sobre els mítics Alps entro a HYPERLINK (<http://www.lamanyana.es>). M'assabento de la notícia: un republicà alcalde de Lleida. Confessa fer pràctiques per ser, a tres anys vista, alcalde permanent. Quant a somnis d'una nit d'estiu prefereixo el meu. Volo d'Atenes a Londres rumb Stratford-upon-Avon, ciutat mítica d'un desconegut **William Shakespeare** aneguet lleig que es prepara per convertir-se en cigne del teatre i les lletres universals.

Poso els peus en terra anglesa a l'aeroport de Heathrow. D'aquí a Londres i l'estació Victoria per agafar el ràpid de Birmingham. Vull guanyar temps camí d'Stratford. Arribar-hi pel nord invertint el viatge del jove Will. El paisatge és verd, suau i ondulat. Darrer cop d'ull a les biografies shakesperianes de George Steevens, Victor Hugo, Albert Feui-

llerat –fill de lleidatans–, Alfonso Par, W.H. Auden, Mihnea Gheorghiu, Jonathan Bate.. Alço el cap: a la dreta el riu Avon (res d'Avon llama a tu puerta. En celta: aigua que cor) fecundant el comtat de Warwick; a l'esquerra un frondós bosc. Intueixo és Arden. Sí! El bosc on el fatxenda **Robin Hood** despullava rics per vestir pobres. On un Shakespeare fa-

- El bo del misteri William
- Shakespeare és que te'l
- pots inventar segons calgui

molenc és caçador furtiu perseguint cérvols. Xiulet. El tren s'atura. Creuo el pont Clopton sobre l'Avon i Stratford (en llatí: vorera del camí) es fa real. Poc del poble de dos mil habitants segle XVI quan John Shakespeare i Mary Arden criaven una família nombrosa. Avui és ciutat de vint mil habitants entorn la indústria Shakespeare. Tant me fa. El bo del misteri Shakespeare és que te'l pots inventar segons convingui. Passejo per Rofher Street a la captura de la casa on el 23 d'abril de 1564 naixia William, batejat "*Gulielmus filius Johannes Shakespeare*", tercer dels vuit fills haguts..

Recordo que John, pare del William Shakespeare dramaturg, l'any següent és "*alderman*", alcalde d'Stratford-sobre-l'Avon. Per bon comerciant, destre carnisser i bullició cerveser. Pràctiques? Mentrestant, la nit senyoreja nostàlgies. Busco llit. I com **Scarlett O'Hara**, cansat però feliç. Demà serà un altre dia. *Good morning*, amics. Fins diumenge vinent.

Ciutats mítiques: Stratford-upon-Avon (i 2)

Seré avorrit! Primera nit a Stratford i roncant. Salto del llit i a l'*street*. Són les deu del vespre i ni que fos sin les sis de la matinada. Ningú. "*Pauper ubique jacet*" que deia la *drac-queen* Elizabeth a finals del XVI. La ciutat ara no és per pobres però sí paupèrrima de vida nocturna. Per això el jove Will fugí d'Stratford?...

Shakespeare emigrava de la fam i les responsabilitats. En nit d'agost la grangera Hathaway, vuit anys major, es feia prenyar pel noi. Nou mesos després boda i bateig. Amb 18 anys, pare i marit. Acomplerts els 21, Shakespeare ja té tres fills i a peu se'n va a per *ducados*, i llibertat, al Londres isabelí. Això és viure a tot gas. Uf!!

I jo he anat a parar al "*The bear*", pub de guàrdia per a fantasmes. El local és folrat de pells d'ós i put a segles, però serveixen un *lagavulin 16* o és *scapa 12?* que ressuscitaria el pare de Hamlet. Un gar-

gantúa, dos metres i mig d'alçada i altres tants d'amplada, cara mur del somni d'una nit d'estiu es planta al piano. Desgrana una cançó que el meu anglès de batxiller ensuma rància: no sé què "*merry wives of Windsor*". És Falstaff *in person*, conservat en whisky durant quatre segles i fet visible pel meu deliri de pe-

legrí apassionat! **Orson Welles** dringa campanes a mitjanit. Al desè got tinc més *shake* que l'*speare*. Sacsejat pel barril de rom i els corsaris del capità Flint! Estic amb tu Willy, plagiari descomunal, humorista sacríleg, anàrquica natura embotellada en *in-folis* pirates que se t'incrusten a la pleura; tu Gilles, Guillem, egoista en illa d'imaginacions burgeses, borrarxo del ser i no ser, gelós de prestigis, llop entre anyells, oceà de tempestes. Salut!

I ressaca majúscula. Al migdia visito "*Holy Trinity*" –no confondre amb Hollywood-. L'església de la Trinitat. Allí fas que dorms, Will, sota un bust infame. M'apunto l'epitafi que et vas escriure:

"*Bon amic, absten-te d'excavar la pols ací enterrada; beneït qui respecti aquestes pedres, i maleït aquell que remogui els meus ossos*". Tranquil, William, no et desvetllaré. Vinc de **Cathalunya**, país que tan sols es remou entre un *cat*, un ruc i el Festival Onze de Setembre.

- Cathalunya es remou entre
- un 'cat', un ruc i el Festival
- de l'Onze de Setembre